

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/70/2012
Identifikačné číslo spisu:	3111220846
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3111220846.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: GARB INVEST, s.r.o., Matúšova 60/6, Trenčín, právne zastúpený: JUDr. Darina Kučerová, advokátka, Železničná 90/12, Považská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/10548-63766/2011/994139-r zo dňa 15. júna 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/7/2012-47 zo dňa 18. júla 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/7/2012-47 zo dňa 18. júla 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/10548-63766/2011/994139-r zo dňa 15.06.2011 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín č. 645/230/2526/11/Feč zo dňa 13.01.2011, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2008 vo výške 58.223,56 € podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.).

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca v konaní vierohodne nepreukázal, že výdavky, o ktorých účtoval v roku 2008 v sume 2.129.807,-Sk boli vynaložené na dosiahnutie, udržanie alebo zabezpečenie príjmu žalobcu v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len zákon č. 595/2003 Z.z.). Súd prvého stupňa sa tiež stotožnil so záverom daňových orgánov, že žalobca bol povinný v roku 2008 zúčtovať do tržieb spoločnosti

sumu 7.100.000,-Sk na základe Zmluvy o poskytnutí podnikateľského poradenstva. Žalovaný, ako aj správca dane zabezpečili v prejednávanej veci potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili z nich správny právny záver.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Uviedol, že sa vo všetkých bodoch pridrža podanej žaloby a postup prvostupňového súdu považuje za nesprávny. Na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/70/2012 zo dňa 15.01.2013, ktorým bol žalobca vyzvaný na doplnenie náležitostí odvolania, predložil právny zástupca žalobcu doplnenie odvolania, v ktorom uviedol, že predmetný rozsudok súdu prvého stupňa napáda v celku, postup prvostupňového súdu považuje za nesprávny, pretože vychádza z nesprávneho posúdenia veci, a preto navrhol zrušenie veci a jej vrátenie súdu prvého stupňa.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní iba všeobecne uvádza, že sa v plnom rozsahu pridrža svojej žaloby vo všetkých jej bodoch s tým, že postup prvostupňového súdu považuje za nesprávny, a preto navrhuje predmetný rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaný sa naďalej pridrža svojho stanoviska podaného k žalobe dňa 09.03.2012, ako aj právneho názoru, vysloveného v napadnutom rozhodnutí a trvá na skutočnostiach v tomto stanovisku a v rozhodnutí uvedených. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bola žaloba zamietnutá, ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 25.01.2010 sa začala u žalobcu daňová kontrola dane z príjmov právnickej osoby za rok 2008. O výsledku zistení daňovej kontroly bol dňa 22.11.2010 vyhotovený Protokol č. 645/321/100180/10/Szig. Na základe zistení uvedených v predmetnom Protokole vydal správca dane dodatočný platobný výmer č. 645/230/2526/11/Feč zo dňa 13.01.2011, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie 2008 vo výške 58.223,56 € a žalovaný svojím druhostupňovým rozhodnutím č. I/226/10548-63766/2011/994139-r zo dňa 15.06.2011 toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Správca dane neuznal ako daňové výdavky podľa § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z., výdavky uplatnené žalobcom v celkovej výške 2.129.807,-Sk. V týchto výdavkoch sú zahrnuté náklady na ubytovanie V. S. v Interhoteli Ambassador Zlatá Husa v Prahe od 25.08.2008 do 28.08.2008 vo výške 42.408,40 Sk, ďalej náklady súvisiace s cestou V. S. a S. I. do Istanbulu v sume 87.399,10 Sk a zaplatená zmluvná pokuta vo výške 2.000.000,-Sk, na základe Zmluvy o poskytovaní podnikateľského poradenstva č. 3110012 zo dňa 18.01.2008, uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a STRATEGIC COMPANY Ltd, s.r.o. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie poradenstva pre objednávateľa, vzťahujúceho sa k súťažným konaniam vyhláseným verejnými obstarávateľmi vo vymedzenom rozsahu. Spornou bola aj suma 7.100.000,-Sk, ktorú mal žalobca podľa správcu dane zahrnúť do výsledku hospodárenia v príslušnom zdaňovacom období, keďže podľa zistení správcu dane mal žalobca v hlavnej knihe k 01.01.2008 evidovaný dlhodobý záväzok vo výške 6.100.000,-Sk a podľa účtovného denníka dňa 14.06.2008 pod poradovým číslom 1095 bola vrátená záloha vo výške 100.000,-Sk spoločnosti GLOBE, s.r.o.,. Za veriteľa, spoločnosť

GLOBE, s.r.o., sumu prevzal splnomocnenec S. I. na základe plnomocenstva udeleného splnomocniteľom GLOBE, s.r.o.,.

Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.).

Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane (§ 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb.).

Podľa § 29 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie daňovým výdavkom výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady), ktoré nesúvisia so zdaniteľným príjmom, aj keď tieto výdavky (náklady) daňovník účtoval, výdavky (náklady), ktorých vynaloženie na daňové účely nie je dostatočne preukázané, a ďalej ako je v tomto odseku taxatívne vymedzené v písm. a/ až k/.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon č. 511/1992 Zb. obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Bolo úlohou žalobcu, aby preukázal, že predmetné náklady, sú nákladmi na dosiahnutie, udržanie alebo zabezpečenie príjmu žalobcu. Žalobca si v daňových nákladoch zdaňovacieho obdobia 2008 uplatnil sumu vo výške 42.408,40 Sk za ubytovanie V. S. v Interhoteli Ambassador Zlatá Husa v Prahe od 25.08.2008 do 28.08.2008. Správca dane žalobcu vyzval, aby predložil dôkazy, že tento náklad je daňovým výdavkom (nákladom) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. Žalobca však na výzvu správcu dane nereagoval a v stanovenom termíne požadované dôkazy nepredložil.

Rovnako aj v prípade druhého sporného výdavku v celkovej výške 87.399,10 Sk, ktorý si žalobca uplatnil v daňových nákladoch zdaňovacieho obdobia 2008 za náklady súvisiace s cestou S. I. a V. S. do Istanbulu, správca dane vyzval žalobcu, aby predložil dôkazy, že tieto náklady na cestu (2x letenka, ubytovanie v hoteli LARESPARK v Istanbuli od 18.-21.09.2008 pre dve osoby, parkovacie služby Vienna International Airport) sú daňovými výdavkami na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. Žalobca ani na túto výzvu nereagoval a nepredložil potrebné dôkazy.

Žalobca sa nevyjadril ani na výzvu správcu dane ohľadom sumy 2.000.000,-Sk, ktorú si uplatnil v daňových nákladoch zdaňovacieho obdobia 2008 a ktorá predstavovala zmluvnú pokutu na základe Zmluvy o poskytovaní podnikateľského poradenstva č. 3110012 zo dňa 18.01.2008, uzatvorenej medzi žalobcom, ako objednávateľom a spoločnosťou STRATEGIC COMPANY Ltd, s.r.o.. Žalobca mal okrem iného v zmysle predmetnej výzvy predložiť dôkazy, že túto zmluvnú pokutu si spoločnosť uplatnila v zmysle Zmluvy o poskytovaní podnikateľského poradenstva č. 3110012 zo dňa 18.01.2008, ďalej že žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu a ďalšie dôkazy, ktorými mal žalobca preukázať, že náklad v sume 2.000.000,-Sk je daňovým výdavkom v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. V rámci poslednej posudzovanej položky správca dane zistil, že daňový subjekt ku dňu 01.01.2008 evidoval dlhodobý záväzok v sume 6.100.000,-Sk a v účtovnom denníku si žalobca zaúčtoval výdavkovým pokladničným dokladom č. 219 vrátenie zálohy vo výške 100.000,-Sk spoločnosti GLOBE, s.r.o., ktorú za veriteľa GLOBE, s.r.o., prevzal splnomocnenec S. I.. Aj v tomto prípade správca dane vyzval žalobcu, aby predložil dôkaz, že spoločnosť GLOBE, s.r.o., prijala sumu 100.000,-Sk, pričom žalobca na predmetnú výzvu nereagoval a požadovaný dôkaz nepredložil. Podľa zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou GLOBE, s.r.o., bolo jej predmetom poskytovanie podnikateľského poradenstva objednávateľovi v dohodnutej dobe od 25.10.2006 do 21.12.2008. Cena za predmet zmluvy bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 7.100.000,-Sk + príslušná sadzba DPH.

Senát odvolacieho súdu sa stotožnil s právnym posúdením krajského súdu, že samotné predloženie dokladov o nákladoch vynaložených na pracovné cesty zamestnancov žalobcu do Prahy a Istanbulu nie je dostatočné na preukázanie, že ide o daňové výdavky v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. Ani senát odvolacieho súdu nepopiera, že platby za predmetné služby spojené s cestami zamestnancov žalobcu boli skutočne realizované priamo v mieste ich poskytnutia a že nešlo o fiktívne doklady, avšak nie každý výdavok daňového subjektu je aj daňovým výdavkom. Na to, aby bolo možné výdavok považovať za daňový výdavok v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 a § 21 zákona č. 595/2003 Z.z. je potrebné skúmať okrem samotnej materiálnej existencie sporných výdavkov aj ich vecnú súvislosť s dosiahnutím, zabezpečením a udržaním príjmu. V daňovom konaní žalobca žiadnym spôsobom nereagoval na výzvy správcu dane, ktoré mali slúžiť na objasnenie sporných výdavkov a aj v podanej žalobe uviedol iba všeobecné tvrdenia o vyslaní na pracovné cesty bez toho, aby bližšie špecifikoval ciele týchto pracovných ciest. V zmysle ustanovenia § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. leží dôkazné bremeno na daňovom subjekte, teda je jeho povinnosťou preukázať všetky tvrdené skutočnosti a aj tie, na ktorých preukázanie bol správcom dane v priebehu daňového konania vyzvaný. V tomto prípade mal žalobca preukázať nielen reálnosť uskutočnenia platieb v súvislosti s cestami jeho zamestnancov, ale aj súvis týchto výdavkov s dosiahnutím, zabezpečením a udržaním príjmu v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. a § 21 zákona č. 595/2003 Z.z.

Súd prvého stupňa sa dôsledne vysporiadal aj s námietkou žalobcu ohľadom zmluvnej pokuty vo výške

2.000.000,-Sk, s čím sa senát odvolacieho súdu v plnej miere stotožnil. Ani v tomto prípade žalobca vôbec nereagoval na výzvy správcu dane na preukázanie opodstatnenosti zúčtovania zmluvnej pokuty. A ani v podanej žalobe bližšie nekonkretizoval, že zmluva nebola reálne naplnená, ale obmedzil sa opäť len na všeobecné tvrdenia, že v podnikateľských kruhoch je obvyklé, že dôjde k porušeniu zmluvne dohodnutých povinností.

Žalobca uzavrel so spoločnosťou GLOBE, s.r.o., (objednávateľom) Zmluvu o poskytovaní podnikateľského poradenstva, ktorej predmetom bolo poskytnutie podnikateľského poradenstva v rozsahu majetkového poradenstva vo vymedzených oblastiach. Podľa tejto zmluvy mal žalobca poskytovať objednávateľovi služby v dohodnutej dobe od 25.10.2006 do 31.12.2008 za dohodnutú sumu vo výške 7.100.000,-Sk. Časť ceny (6.100.000,-Sk) bola splatná dopredu na základe zálohových faktúr poskytovateľa. Kontrolou odberateľských faktúr vystavených žalobcom a kontrolou účtovného denníka správca dane zistil, že žalobca ako poskytovateľ do 31.12.2008 objednávateľovi GLOBE, s.r.o., nevystavil faktúru, ktorou by vyúčtoval skutočne poskytnuté služby podľa Zmluvy o poskytovaní podnikateľského poradenstva a do výnosov nezaúčtoval sumu 7.100.000,-Sk. V kontrolovanom období mal žalobca povinnosť časovo rozlíšiť výnosy budúcich období a sumu 7.100.000,-Sk zaúčtovať do výnosov a tým ju zahrnúť do výsledku hospodárenia za kontrolované obdobie.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na klasické rímskoprávne pravidlo „vigilantibus iura scripta sunt“ (zákony sú písané pre tých, ktorí sa starajú o svoje práva), podľa ktorého sa ochrana poskytuje len tým subjektívnym právam, ktorých držitelia o ne dbajú a aktívne ich vykonávajú a v prípade porušenia vymáhajú. Táto zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie o ochranu svojich práv vyžadujúc, aby aj účastník sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu a predpokladá, že účastník musí využiť prostriedky, ktoré mu poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jeho práv. V prejednávacom prípade bol žalobca v daňovom konaní takmer nečinný, keďže nereagoval na výzvy správcu dane, nepredložil hodnoverné dôkazy, ktorými by podporil svoje tvrdenia a ani sa nezúčastnil prerokovania Protokolu o výsledku zistení z daňovej kontroly.

Žalobca neuniesol ani v administratívnom ani v súdnom konaní dôkazné bremeno a nebolo možné súhlasiť ani s jeho odvolacími námietkami, keď neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, v čom považuje postup súdu prvého stupňa za nesprávny. Dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte a dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predložených daňovým subjektom. Na to, aby mohli byť výdavky považované za daňové výdavky, nepostačuje len ich vynaloženie, ale musia preukázateľne súvisieť so zdaniteľným príjmom a musia slúžiť na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov.

Vychádzajúc i z koncentračnej zásady platnej v odvolacom daňovom konaní (§ 46 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.) na strane jednej ako i uplatňujúcej sa v konaní v správnom súdnictve na strane druhej (§ 250b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250h ods. 1 O.s.p.) je potrebné prihliadnuť na zákonnú podmienku, že odvolávajúci v daňovom konaní môže odvolanie doplniť alebo pozmeniť len v lehote 15 dní odo dňa jeho podania, t.j. môže predložiť najneskôr v tejto lehote i dôkazy, ktoré žiada, aby boli v daňovom konaní vykonané. Súd v správnom súdnictve v zásade vychádza zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.) a dokazovanie vykonáva len v prípade, ak je to nevyhnutné. Poukazujúc na uvedené procesné zásady, ktorými je ovládané správne súdnictvo, súd sa návrhmi žalobcu, ktoré boli uvedené len v žalobe (v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, ako aj v odvolaní a v doplnení odvolania zo dňa 14.04.2011 proti dodatočnému platobnému výmeru sa o ich vykonaní žalobca nezmieňuje, ani ich nenavrhol vykonať) na vypočutie svedkov nevyhovel, keďže žalobca bol v daňovom konaní pasívny a takéto návrhy v zákonnej lehote nevzniesol, či už po ukončení daňovej kontroly alebo vo vyrubovacom konaní.

Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti, ktorá pre správcu dane v daňovom konaní ustanovuje povinnosť postupovať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.). V zmysle zásady súčinnosti (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.)

správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. Pre daňovú kontrolu a daňové konanie je jednou z najvýznamnejších zásad tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Zásada rovnosti (§ 2 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej všetky daňové subjekty majú v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti, vo svojej podstate vychádza z ústavnej zásady rovnosti účastníkov (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Správu daní a príjmov, ktoré sú príjmom štátneho rozpočtu, vykonávajú finančné orgány samostatne. Daňové úrady ako finančné orgány okrem iného zisťujú a overujú skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Robia tak v daňovom konaní a v rámci tohto konania majú a môžu daňové subjekty uplatniť svoje práva, ktoré im zákon priznáva a súčasne, a to predovšetkým, splniť svoju dôkaznú povinnosť. V daňovom konaní (v ktorom sa podľa zákona kladie dôraz na záujem štátu, resp. záujem verejný na riadnom plnení daňovej povinnosti, čo je zákonom uložená a ústavne podložená poplatková povinnosť voči štátu), platí totiž nielen obvyklá procesná zásada voľného hodnotenia dôkazov kompetentným orgánom, ale aj zásada prejednávacia (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.). Správne orgány nespochybňovali samotné vynaloženie nákladov, avšak v priebehu administratívneho konania nebolo preukázané, že by predmetné výdavky boli vynaložené v zmysle § 2 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z.

Súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v podanej žalobe, uviedol, že postup správnych orgánov oboch stupňov bol v súlade so zákonom. Podrobne vyhodnotil, že výdavky, ktoré si žalobca uplatnil nie sú daňovými výdavkami v zmysle zákona č. 595/2003 Z.z., napriek tomu, že žalobca o nich účtoval, avšak ich vynaloženie na daňové účely nebolo dostatočne preukázané. Skutkový stav zistený správcou dane a žalovaným, bol podľa názoru senátu odvolacieho súdu dostatočne preukázaný a v rozhodnutiach náležite odôvodnený. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať stanovisko.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutia žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 250a ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v konaní nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.